

פסטיבל זרקור

התינוק עם מי האמבטיה

תרגום: יאשה קריגר

מאת כריסטופר דוראנג

בבימוי יונתן אטלס

הפקות פסטיבל זרקור מועלות בתמיכת קרן לאונרד שך ז"ל

BABY WITH THE BATHWATER is presented by special arrangement with Broadway Licensing, LLC,
servicing the Dramatists Play Service collection. (www.dramatists.com)

תיאטרון האוניברסיטה

שחקניות "התינוק עם מי האמבטיה"

דראל פורת

בוגרת החוג, מסלול משחק

גל כהן

בוגר גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

דורון טאובר

בוגרת גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

גיל דניאלס

תלמיד מסלול משחק, שנה א'

הדר פניני

תלמידת מסלול משחק, שנה ג'

יעל דינקו

תלמידת מסלול משחק, שנה ד'

התינוק עם מי האמבטיה

מאת: כריסטופר דוראנג

תרגום: יאשה קריגר

בימוי: יונתן אטלס

עיצוב תנועה: רוני הלר | עריכה מוזיקלית: רון ברטל | הדרכה קולית: שוש רייזמן

מתאמת אינטימיות: ערגה יערי | הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובוגרת התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:

תפאורה: רוני אנגלמן

תלבושות: מרינה שרויקו*

תאורה: מיה וייס

בהשתתפות

דורון טאובר	הלן	בוגרת גודמן - ביה"ס למשחק בנגב
גל כהן	ג'ון	בוגר גודמן - ביה"ס למשחק בנגב
דראל פורת	האומנת, אנג'לה, גב' ווילובי	בוגרת החוג, מסלול משחק
יעל דינקו	סינתייה, סוזן	תלמידת מסלול משחק שנה ד'
הדר פניני	קייט, העלמה פרינגל	תלמידת מסלול משחק שנה ג'
גיל דניאלס	גבר צעיר	תלמיד מסלול משחק שנה א
אייל שכטר	פסיכולוג (קול)	

הפקת פסטיבל זרקור: יערה נשר** | הפקה וניהול הצגה: ריקי אסור***

ע. במאי וניהול הצגה: שלומי ויסבלום, תומר שחר

ניהול ייצור: שי דנקנר | ניהול ייצור תלבושות: לוקאס ליברמן****

ע. תאורה: גלי גרדין, נדיה מגרם | ניהול במה: שלומי ויסבלום, תומר שחר, ריקי אסור

הפעלת סאונד ותאורה: עדי שפיגל, גלי גרדין

צוות טכני וסדרנות: בראאה איברהים, גלי גרדין, עדי שפיגל, שדא סוויטאט, חנה סוירסקי

עיצוב דימוי: רוני אנגלמן

תודה מיוחדת לפרופ' גדי רול, פרופ' אופירה הניג ופרופ' רות קנר

* בוגרת תואר שני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

** בוגרת מסלול קהילתי, החוג לאמנות התיאטרון

*** בוגרת תואר שני בימוי, החוג לאמנות התיאטרון

**** בוגר תואר ראשון, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

الطفل وماء الاستحمام

نص مسرحي: كريستوفر دورانج

ترجمة النص للعربية: ياشا كريجر

إخراج: يوناتان أطلس

تصميم الحركة: روني هالر | تحرير موسيقي: رون بارتال | إرشاد صوتي: شوش رايزمانمنسقة

الحميمية: عرجا يعاري | إرشاد نصي: عنات زمش-ريجل

تصميم طالبات وخريجة اللقب الثاني، مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون

ديكور مسرحي: روني أنجلمان

ألبسة: مارينا شرويكو*

إضاءة: مايا فايس

بمشاركة

خريجة جودمان - كلية التمثيل في النقب

خريج جودمان - كلية التمثيل في النقب

خريجة مسار التمثيل - جامعة تل أبيب

طالبة مسار التمثيل، سنة رابعة

طالبة مسار التمثيل، سنة ثالثة

طالب مسار التمثيل، سنة ثانية

هيلين

جون

المربية، أنجيلا، الأنسة ويلوي

سينثيا، سوزان

كيت، الأنسة، السيدة برينجل

رجل شاب

دورون تاوبر

جال كوهن

دارثيل بورات

ياعيل دينكو

هدار بنيني

جيل دانبالس

الطبيب النفسي (صوت)

إيال شختر

إنتاج المهرجان: يعارا نيشر** | إنتاج وإدارة العرض: ريكي أسور***

مساعدة المخرج وإدارة العرض: شلومي فيسبلوم وتومر شاحر

الإشراف على بناء الديكور: شاي دانكنر | الإشراف على الألبسة: لوكاس ليبيرمان*

مساعد إضاءة: جالي جاردين، نادية مجرام | إدارة الخشبة: شلومي فيسبلوم، تومر شاحر وريكي أسور

تشغيل الصوت والإضاءة: عدي شبيجل، جالي جاردين

الطاقم التقني والتنظيمي: براءة إبراهيم، جالي جاردين، عدي شبيجل، شذى سويطات، حانا سفيرسكي

تصميم البوستر: روني أنجلمان

شكر خاص لبروف. جادي رول، بروف. أوفيرا هنيج، وبروف. روت كانير

عروض مهرجان زاركور بدعم من مؤسسة المرحوم ليتونارد شاخ للإنتاج

* خريجة مسار تصميم الديكور المسرحي في جامعة تل أبيب

** خريجو قسم الفنون المسرحية

*** حصل على درجة الماجستير في الإخراج، قسم الفنون المسرحية

על כריסטופר דוראנג

מאת שלומי ויסבלום ויונתן אטלס

כריסטופר דוראנג (1949–2024) היה מחזאי אמריקאי שנודע בזכות כתיבתו הסאטירית והאבסורדית. יצירותיו עוסקות בעיקר בנושאים חברתיים כגון נרקיסיזם, משפחות לא מתפקדות, סמכות דכאנית, התעללות, בלבול בזהות ומיניות, והן משלבות הומור חד וביקורת חברתית נוקבת. דוראנג למד באוניברסיטת הרווארד ובבית הספר לדרמה של ייל, ובהמשך ניהל את תוכנית המחזאים של ג'וליאד.

דוראנג החל את דרכו כשחקן, אך בשנות השמונים ביסס את מעמדו כמחזאי. מחזותיו, המאופיינים באבסורדיות מושחתת ובנטייה לפרודיה, הפכו אותו לאחד הקולות הייחודיים בתיאטרון האמריקאי בן זמננו. המחזה הראשון של דוראנג שפרץ לדעת הקהל היה **Sister Mary Ignatius Explains It All for You** (1979), סאטירה שקראה תיגר על החינוך הקתולי במאה העשרים, גררה תגובות סוערות ואף קוממה קבוצת מפגנים נגד התיאטרון. מאוחר יותר כתב את **The Marriage of Bette and Boo** (1985), מחזה אוטוביוגרפי למחצה שעסק במשפחה לא מתפקדת ושילב אלמנטים טראגיים עם הומור שחור.

במחזהו **Laughing Wild** (1987) – שתורגם לעברית, **לצחוק בפראות** (2000) – חקר דוראנג את תחושת חוסר היציבות בעולם המודרני באמצעות שני מונולוגים משולבים של דמויות גבר ואישה המתמודדות עם תחושת בדידות וחרדה. מחזותיו המאוחרים המשיכו לשלב בין אלמנטים קומיים ורעיונות פילוסופיים, כמו המחזה **Miss Witherspoon** (2005), שמציג אישה שמסרבת להשתלב במחזור החיים והמוות, ומוצאת את עצמה לכודה בסדרה של גלגולי נשמות. מחזהו המצליח ביותר, **Vanya and Sonia and Masha and Spike** (2012), שואב יסודות ממחזותיו של אנטון צ'כוב ומפגיש שלושה אחים בגיל העמידה. המחזה זכה להצלחה גדולה, וב-2013 אף זכה בפרס הטוני למחזה הטוב ביותר.

בשנות השמונים, על רקע משבר האיידס, דוראנג יצא מהארון. בשנת 2014, לאחר זוגיות של 28 שנים, נישא לבן זוגו, המחזאי והשחקן ג'ון אוגוסטין. בשנת 2016 אובחן כחולה אלצהיימר, מה שהוביל לפרישתו. הוא נפטר בשנת 2024, בגיל 57, מסיבוכי מחלת הסרטן.

عن كريستوفر دورانج

بقلم: شلومي فيسבלום ويوناتان أطلس

كريستوفر دورانج (1949–2024) كان كاتبًا مسرحيًا أمريكيًا اشتهر بفضل كتابته الهزلية والعبثية. تتناول أعماله مواضيع اجتماعية، كالنرجسية، المشاكل العائلية، السلطة القامعة، التنكيل، الهويات غير الواضحة، والجنسانية، وتدمج الفكاهة بالنقد الاجتماعي اللاذع. درس دورانج في جامعة هارفارد وفي كلية الدراما في جامعة ييل، وعمل لاحقًا في إدارة برنامج الكتاب المسرحيين في مدرسة جوليارد للفنون.

بدأ دورانج مسيرته المهنية في مجال التمثيل، حتى بنى نفسه في الثمانينيات ككاتب مسرحي. مسرحياته، التي اتسمت بهزلية وعبثية وسخرية حادة، جعلت منه واحدًا من أبرز الأصوات المسرحية الأمريكية المعاصرة.

על המחזה

מאת יונתן אטלס

"כל כך קשה לשמור על שמחת חיים אל מול כזה ייאוש אוניברסלי"

(מתוך המחזה)

ג'ון והלן נשואים. הם מביאים הביתה תינוק. או שאולי זאת בעצם תינוקת? כנראה שאי אפשר לדעת. הלן רוצה להתגרש. ג'ון רוצה להתאשפז. אבל עכשיו הכל מאוחר מדי. הם אבא ואמא, וזאת רק ההתחלה. **התינוק עם מי האמבטיה** הוא סאטירה על הורות וזהות במשפחה הטרנסקסואלית. המחזה מצייר תמונה כואבת ומצחיקה של ילד הגדל בסביבה כאוטית ומבלבלת. באמצעות דמויות מוקצנות וסיטואציות אבסורדיות, דוראנג מציג את האתגרים, התהיות והטעויות של ההורים, ומטיל ספק ביכולת לאמץ זהות אישית ולהשתחרר מהשפעות העבר.

המחזה בן שתי המערכות נפתח בזוג הורים צעירים וחסרי ניסיון, הלוקים בבלבול מוחלט בנוגע לגידול ילדם. הדינמיקה בין ההורים, המתבטאת באי קבלת החלטות ולקחת אחריות, מעידה על מצבם הנפשי הרעוע ועל חוסר יכולתם לשמש דמויות הוריות יציבות. אל תוך הכאוס הזה נכנסת האומנת, דמות סוריאליסטית המהווה שילוב בין מטפלת מסורה לרודנית חסרת רסן. את הבית מערערת עוברת אורח שמנסה לחטוף את התינוק, מהלך שמחזיר באופן חלקי את הסדר על כנו.

במערכה השנייה, אנו פוגשים את הילד בבגרותו, כשהוא מבולבל, אבוד ונאבק להבין מי הוא באמת. חייו מתאפיינים בחוסר יציבות, בהפרתקאות מיניות ובניסיונות השתלבות בלתי פוסקים בחברה, והוא עובר מסע טיפולי במטרה להתמודד עם הטרומה. דרך תיאורים סאטיריים של מערכת החינוך, הטיפול הפסיכולוגי והחברה המודרנית, דוראנג מצייר תמונה מטרידה של דור הנאבק במורשת משפחתית הרסנית. המחזה מסתיים בסימן שאלה באשר לקן המשפחתי החדש והטרנסקסואלי שמקים הילד עם בת זוגו ולעתידו של התינוק שאך נולד.

המחזה עלה לראשונה בשנת 1983 בתיאטרון American Repertory Theatre בקיימברידג', מסצ'וסטס, ולאחר מכן, בנובמבר של אותה שנה, הופק באופן ברודווי על ידי תיאטרון Playwrights Horizons. המחזה זכה לביקורות חיוביות, וגרף שבחים על ההומור החד של דוראנג ויכולתו לשלב בין סאטירה קומית לנושאים אפלים ומורכבים.

על ההצגה

מאת יונתן אטלס

במרכז ההצגה **התינוק עם מי האמבטיה** עומד הקשר הבסיסי והקדום ביותר בין בני האדם: היחסים בין הורים לילדיהם. ההצגה שלי עוסקת בממד הפנטסטי והלא-ריאלי של הציפייה החברתית שלנו לאהוב את הורינו ואת ילדינו אהבה בלתי-אמצעית, אהבה ללא תנאי שאינה תלויה בדבר. הטענה המרכזית של העבודה היא שאנחנו סך טעויותיהם של הורינו – שהאנשים שאמורים לכאורה לאהוב אותנו יותר מכולם הם גם אלו שעלולים לפגוע בנו יותר מכולם, ושגם אם ננסה להשתחרר מהם, לעולם לא נוכל לעשות זאת באמת.

כבר בשלב מוקדם של העבודה על המחזה הבנתי כי הוא פורש בפניי גלריה רחבה של דמויות, אותן סיווגתי לשתי קבוצות עיקריות: המשפחה והעולם. המשפחה במחזה מאופיינת באמצעים כמעט אנטי-ארכיטיפיים, מנוגדים למשפחה הבורגנית המודרנית: האם אינה מתפקדת, מסרבת ונאבקת בכל מחיר לשמש כעקרת הבית (כפי שמצופה ממנה) וסופגת כישלון חרוץ בניסיונה לפתח קריירה; האב מכור לאלכוהול, אינו יוצא

לעבודה, מפגין חולשה והיעדר גבריות טיפוסית; והבן, שגדל בתנאים של הזנחה, כאוס ובלבול, מוצא עצמו קרוע בין הרצון לרצות את הוריו לבין הכעס, האכזבה והפגיעה מהם.

הבנתי שכל יתר הדמויות – שאינן חלק מהמשפחה – מייצגות למעשה את העולם, שבתוכו פועלת המשפחה ושמגדיר את הקונפליקט המרכזי שלה. החלטתי לסווג את דמויות העולם לפי הכוחות הדרמטיים שמניעים אותן.

הכוח הראשון שמפעיל את העולם הוא החברה. החברה מיוצגת באמצעות שלוש דמויות: האומנת, אנג'לה ומנהלת בית הספר, גברת ווילובי. האומנת היא גרסה מוקצנת ודכאנית של מרי פופינס, שמאמינה בקיומו של סדר ישן ומשתלטת על הבית; אנג'לה היא אם חרדתית ונוירוטית; ומנהלת בית הספר רואה בדייזי מוצר צריכה לכל דבר. לשלושתן מאפיינים משותפים – החברה שהן מייצגות היא קפיטליסטית, צרכנית, מעשית, מכוונת תוצאה, אגואיסטית, סגורה ודוגמטית.

הכוח השני שמפעיל את העולם הוא המוסר, המיוצג על ידי שתי דמויות: קייט והעלמה פרינגל. שתיהן פועלות ממניעים מצפוניים ורואות לנגד עיניהן את טובתו של הילד, אך ניסיונותיהן נדונים לכישלון. המלחמה של העלמה פרינגל היא הקשה מכולן – היא מנסה לשמש פה לזעקתו של דייזי, אך נתקלת באטימות החברה עד שהיא אף מאבדת את פרנסתה. המוסר, אם כך, מיוצג בעולם כמערכת הומניסטית, אידיאליסטית, סוציאליסטית, מכוונת דרך, רכה, פלורליסטית ובעיקר נאיבית.

הדמות שהעסיקה אותי יותר מכל במהלך הפענוח הדרמטורגי של המחזה היא סינתיה. היא פולשת לבית משום מקום, משתקעת בו עם טראומת אובדן התינוק שלה, ולבסוף מחליטה לקחת מג'ון והלן את תינוקם ומשלמת בחייה. לכאורה, זהו מעשה בלתי-מתקבל על הדעת מבחינה חברתית או מוסרית. אולם מבחינתי, הפעולה של סינתיה בעולם היא הפעולה הצודקת והנכונה. בניגוד לכוחות החברה והמוסר, היא מייצגת כוח אחר – כוח על-טבעי, מאגי, מכושף, לא מהעולם הזה, כמעט פִּיִּי. סינתיה היא הדמות היחידה שנוקטת בפעולה אקטיבית להצלת התינוק, ובכך מחזירה את הסדר על כנו כבר במערכה הראשונה.

לכן, החלטתי שסינתיה, שמנסה לעקור את התינוק ממשפחתו, תעבור "גלגול בימתי" לדמותה של סוזן – האישה שבסופו של דבר מתחתנת עם התינוק בבגרותו ומספקת את סגירת המעגל בתום המערכה השנייה. אותה אישה שלוקחת אותו בהתחלה היא זו שגם תקבל אותו בחזרה בסוף. מבחינתי, הכוח העל-טבעי שהיא מייצגת הוא המפתח למהלך הדרמטי כולו – ואולי גם לאבולוציה האנושית כולה. זוהי פעולת התיקון המתרחשת על הבמה, וזו גם המהות העמוקה של ההצגה.

החלה ההרשמה לפעילויות הקרובות של המחלקה החינוכית בתיאטרון האוניברסיטה

פרטים באתר

عن المسرحية

بقلم: مارينا شرويكو

جون وهيلين، زوجان، يحضران للبيت طفلاً، أم قد يكون طفلة ربما؟ ليس من السهل التيقن من الأمر. هيلين تريد الطلاق. جون يريد تلقي العلاج. لكن الأوان قد فات الآن، بعد أن أصبحا والدين - وليست هذه سوى البداية.

الطفل وماء الاستحمام هي مسرحية ساخرة تتناول الوالدية والهوية في عائلة "عادية"، وترسم صورة، مؤلمة ومضحكة، لطفل ينمو في بيئة عبثية ومرتبكة.

تفتتح المسرحية بعرض العلاقة بين والدين شابين مبتدئين لا دراية لهما بتربية الأطفال. العلاقة بينهما، التي تتجلى في عدم اتخاذ القرارات أو تحمل المسؤولية، تشير إلى حالتها النفسية المتزعزعة وعدم قدرتهما على التصرف كأبوين.

في الفصل الثاني من المسرحية نلتقي بالطفل وهو في مرحلة البلوغ، مرتباً تائهاً لا يفهم هويته. تتسم حياته بانعدام الاستقرار، بمغامرات جنسية، وبمحاولات الاندماج في المجتمع. تنتهي المسرحية بشعور مبهم بشأن العش العائلي الجديد الذي يبنيه الابن مع شريكته وبشأن مستقبل طفله.

عن العرض

بقلم: مارينا شرويكو

تتمحور المسرحية حول العلاقة بين والدين وأطفالهم - العلاقة الأقدم والأكثر أساسية بين البشر. تتناول مسرحيتي البعد غير الواقعي الكامن في توقعات المجتمع من أن نحب والدنا وأطفالنا دون قيود أو شروط. فرضية العمل الرئيسية هي أننا حاصل أخطاء والدينا؛ أن الأشخاص الذين من المفترض أن يحبونا أكثر من أي شخص آخر هم كذلك الأشخاص الذين قد يسببون لنا الأضرار أكثر من غيرهم، وأن من غير الممكن تحرير أنفسنا منهم، مهما حاولنا.

أدركت، في مرحلة مبكرة من العمل على المسرحية، أنها تنطوي على باقة كبيرة من الشخصيات صنفتها إلى مجموعتين رئيسيتين: العائلة والعالم الخارجي. تتميز العائلة في المسرحية بفقدانها لما يميز العائلة البرجوازية الحديثة: أم بالكاد تقوم بواجباتها وترفض وتقاوم أن تكون ربة منزل (كما هو متوقع منها) وتفشل فشلاً ذريعاً في بناء وتطوير حياتها المهنية؛ أب ضعيف منعدم الرجولة مدمن على الكحول لا يعمل؛ وابن ينشأ في ظروف من الإهمال والفوضى والارتباك حتى يجد نفسه متشتتاً ما بين الرغبة في إرضاء والديه وبين الغضب وخيبة الأمل منهما.

جميع الشخصيات الأخرى، التي ليست جزءاً من العائلة، تعكس عالمها الخارجي الذي يحدد صراعاها الأساسي. قررت أن أصنف شخصيات العالم بحسب القوى الدرامية التي تحركها.

מזמינים אתכם. להצטרף לערוצים שלנו ולהתעדכן בכל מה שקורה:

קבוצת המידע בוטסאפ
مجموعة واتساب

פייסבוק
فيسبوك

קבוצת המידע במייל
نشرتنا البريدية

אינסטגרם
إنستغرام

על התפאורה

מאת: רוני אנגלמן

עיצוב החלל של **התינוק עם מי האמבטיה** נבנה מתוך הרציונל לחשוף את מה שמתחולל בפנים, פיזית ורגשית. הקירות, המדמים צמר סלעים ורוד, יוצרים תחושה של התבוננות לתוך קרביים חשופים, ממש כפי שדמותו של דיזי מתקלפת ונחשפת בהדרגה לאורך ההצגה. לצד זאת, המנגנון הבימתי מאפשר הופעה והיעלמות פתאומית של אלמנטים – מקומות, חפצים, דמויות וסיטואציות – בדומה לאופן שבו המציאות של דיזי מתעוותת, מתפרקת ומורכבת מחדש. כל זה קורה בתוך עולם חזותי רך ובהיר, כמעט נעים, שמנוגד בחדות לכאב ולמציאות הקשה שמבעבעים מתחת לפני השטח.

عن تصميم الألبسة

بقلم: مارينا شويكو

صممت ألبسة الشخصيات في المسرحية بأسلوب معاصر، بنيوي وذو عناصر خيالية. كما شخصيات المسرحية، الألبسة أيضًا تنقسم إلى مجموعتين: ألبسة أفراد العائلة، التي تتميز بألوان ومزايا واقعية، وألبسة شخصيات العالم الخارجي (الجوقة) التي تتميز بالأنسجة والقصات.

מוזיאון תל אביב
תל אביב-יפו

המסלול לעיצוב בגדים, קולנוע וסולוידיות
המסלול לעיצוב

תיאטרון האוניברסיטה

בסיוע הגרלה האוניברסיטאית למעצבים ע"ש גידי שרידן

פסטיבל זרקור

חפות

מאת דאה לוהר
תרגום: נטע הגלעדי

ההצגה מעליית המערכה בנוגע לאמפתיה (Re-Empathy) בגולרית האוניברסיטאית למעצבים. המערכה מתחילה למעשה הולדת מעצב לכל מילות ההצגה עריכה בימית יומם ועצבן | עיצוב סובבד אסף נקר | תאורה: אמיר קסטר | תחנת אופטימיות: ערבה יערי | תדבנות מקטס: ענת זוש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובגורות החומר השני, המסלול לעיצוב בגדים, קולנוע וסולוידיות: המערכה יובל גידיסטיין | תלבושות: ספילנה ברג | בהשתתפות תלמידות ובוגרות המסלול לעיצוב: יובל דן, ערית בדרן, נבל זכור, נטע לסי, מירי-ראמי מלמן

שחקני אורח: מוריאל ביטון

* מכלל כבוד, תאריך האופטימיות

18.3.25 - 24.3.25

אניברסיטת תל אביב, גולרית האוניברסיטאית למעצבים ע"ש גידי שרידן
הבוסה לגלריה מכרי אסתר, שטח לשריף 7 או שטח הקטנים דרך 10 המסלול

הכנס החינוכי במסגרת פסטיבל זרקור

שעות וברטיטוס:
www.bit.ly/tktstau

הכנס החינוכי במסגרת פסטיבל זרקור ע"ש לאונרד שן ורץ

מוזיאון תל אביב
תל אביב-יפו

המסלול לעיצוב בגדים, קולנוע וסולוידיות
המסלול לעיצוב

תיאטרון האוניברסיטה

בסיוע הגרלה האוניברסיטאית למעצבים ע"ש גידי שרידן

פסטיבל זרקור

שדות ירוקים

מאת פרץ הירשביין
תרגום: דורי פרנס

עיצוב ובימוי: נטע שור | מוזיקה: דב רוזנברג | תחנת אופטימיות: ערבה יערי | תדבנות מקטס: ענת זוש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובגורות החומר השני, המסלול לעיצוב בגדים, קולנוע וסולוידיות: המערכה יובל גידיסטיין | תלבושות: חרל פסח | תאורה: נוי סלע

בהשתתפות תלמידות ובוגרות המסלול לעיצוב: ערית בדרן, נבל זכור, נטע לסי, מירי-ראמי מלמן

שחקני אורח: מוריאל ביטון

* מכלל כבוד, תאריך האופטימיות

18.3.25 - 25.3.25

אניברסיטת תל אביב, גולרית האוניברסיטאית למעצבים ע"ש גידי שרידן
הבוסה לגלריה מכרי אסתר, שטח לשריף 7 או שטח הקטנים דרך 10 המסלול

הכנס החינוכי במסגרת פסטיבל זרקור ע"ש לאונרד שן ורץ

שעות וברטיטוס:
www.bit.ly/tktstau

הכנס החינוכי במסגרת פסטיבל זרקור ע"ש לאונרד שן ורץ

על עיצוב התלבושות

מאת מרינה שרויקו

התלבושות בהצגה **התינוק עם מי האמבטיה** מאופיינות בסגנון עכשווי, מובנה ובעל יסודות פנטסטיים. כמו הדמויות בהצגה, עיצוב התלבושות נחלק לשתי קבוצות: המשפחה והעולם (המקהלה). התלבושות של בני המשפחה מאופיינת באמצעות צבע, ויש להן מרכיבים ריאליסטיים. לעומתן, המקהלה מאופיינת באמצעות טקסטורה.

דמויות המקהלה מחולקות לשלוש תתי קבוצות (דמויות החברה, דמויות המוסר, דמויות המאגיה). כל תת קבוצה מתאפיינת בחומריות שונה הקשורה באופן בו הדמויות מניבות ולתפקידן במחזה כפי שפענחנו אותן. דמויות החברה (האומנת, אנג'לה והמנהלת) מאופיינות באמצעות גזרות מחויטות, נוקשות ובדים עבים. דמויות המוסר (קייט, העלמה פרינגל) מאופיינות בחומריות רכה וצמרירית. לעומתן, דמויות המאגיה (סינתיה, סוזן) מאופיינות בחומריות יותר פנטסטית, נוצצת, לא מהעולם הזה.

דמויות המשפחה עוברות דרך תהליכים נפשיים ובהתאמה גם התלבושות שלהן. הן מתפתחות באופן קיצוני דרך התלבושת שלה, מפשטות למוגזמות, בהשראת דמותה של מאדאם בובארי. גיון שמחזיק את הבית מתפרק לכדי כמעט עירום וחליפתו המחויטת מושלת ממנו בהדרגה בהתאמה לבית שמתפרק. ואילו דיזי מחפש את עצמו, את זהותו, הוא פלואידי, משתנה כל הזמן.

عن الديكور المسرحي

بقلم: רוני أنجلمان

يرتكز تصميم ديكور خشبة الطفل وماء الاستحمام على منطق الكشف عما يحدث في الداخل، جسديًا وعاطفيًا. تخلق الجدران، التي تحاكي صوفًا صخريًا وردّيًا، شعورًا بالنظر إلى أحشاء مكشوفة، تمامًا كما تنكشف شخصية ديزي تدريجيًا طوال المسرحية. تتيح منظومة الخشبة ظهور واختفاء العناصر (أماكن وأشياء وشخصيات ومواقف) بشكل يشبه الطريقة التي يتشوه بها واقع ديزي، يتفكك، ويعاد تجميعه. يحدث كل هذا في عالم بصري سلس وناصب، لطيف ربما، يتناقض بشكل حاد مع الألم والواقع القاسي الأخذ بالغياليان تحت السطح.

قسم الفنون المسرحية

رئيس قسم الفنون المسرحية: د. درور هراري
مشفرة إدارية كبيرة: دانا أورن بار-حاي

مديرة مسار الإخراج: دافنا زيلبيرغ
مدير مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون: بامي فريدمان
مديرة مسار التمثيل: ياعيل كرامسكي
مدراء مسار الأداء والمسرح المستقل*: بروف دافنا بن شأول ود. حين ألون
مدير المسار النظري: د. درور هراري
مدير مسار المسرح الجماهيري والآر تي فيزم: د. حين ألون

طاقم مسرح الجامعة

مدير المسرح: ألون تيران
مدير الشؤون الإدارية: جاي جودروف
المنتج الرئيسي والمشفرة على دراسات الإنتاج: داني بيلينسون
المدير التقني: أمير كاسترو
مدير القسم التربوي: يوناتان بك
منسقة الشؤون الإدارية: عينات تشاي جويتا
منسقة الإنتاج: لين شالوم بيلا، أفيا فايتسمان
منسقة الأنشطة القسم التربوي: نوعا برشكر

نجان: سرجيو جريسيك | خياطة: فالنتينا ستاتس | مساعد إنتاج: إيلي دور-حاييم
تصميم جرافيكي: دينا كونسون | تصوير فوتوغرافي ووبرتريهات: تامي شاحم
تصوير علاقات عامة ومضامين تجارية: ميخائيل بلونتو | برمجة الصوت: عوديد روسلر
مخزن الألبسة والاكسسوارات: مايا فايس، نوي سيلع

لجنة البرنامج الفني

بروف. شارون لهافي أهرونسون، ناذبة عميد التربية والتدريس; بروف. بيتر أندري، عضو خارجي; د. درور هراري، رئيس قسم الفنون المسرحية; بامي فريدمان; مدير مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون; ألون تيران، مدير مسرح الجامعة، رئيس اللجنة; مايا عراد يسعور، عضو خارجية

مرشدو الإنتاج

مرشدة الإخراج: دافنا زيلبيرج | مرشدة تصميم الديكور: كينرت كيش
مرشدة تصميم الإضاءة: إيريس معلم | إرشاد كتابة البرنامج: د. درور هراري
مرشد إدارة بناء الديكور: درور هيريزون | مرشد إضاءة تقني: دان جلازر
مساعدو مسار التمثيل: عميت سلمان | سكرتيرة مسار التصميم: أوريت تسيلر
أتيخت الترجمة للعربية بفضل الدعم من مفوضية المساواة والتعددية، جامعة تل أبيب
الترجمة للعربية: جنان بصول | شاركت في الترجمة: راما نصر الله

عروض مهرجان زاركور بدعم من مؤسسة المرحوم ليئونارد شاخ للإنتاج

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: ד"ר דרור הררי
אחראית מנהלית בכירה: דנה אורן בר-חי

ראש מסלול בימוי: דפנה זילברג

ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: במבי פרידמן

ראש מסלול משחק: יעל קרמסקי

ראשי מסלול מופע עצמאי*: פרופ' דפנה בן-שאול וד"ר חן אלון

ראש המסלול העיוני: ד"ר דרור הררי

ראש מסלול תיאטרון קהילתי וארטיביזם: ד"ר חן אלון

צוות תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: אלון טיראן

מנהל אדמיניסטרטיבי: גיא גודורוב

מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: דני בילינסון

מנהל טכני: אמיר קסטרו

רכזת אדמיניסטרטיבית: עינת צ'אקי גואטה

רכזת הפקות: אביה וייצמן

מנהל המחלקה החינוכית: יונתן בק

רכזת פעילות מחלקה חינוכית: נעה פרשקר

נגר: סרג'יו גריסק | תופרת: ולנטינה סטץ | מדריך ייצור: אלי דור-חיים

עיצוב גראפי: דינה קונסון | צילום יח"צ ותוכן שיווקי: מיכאל פלוטנו

תכנות סאונד: עודד רוסלר | מחסן תלבושות ואביזרים: מיה וייס ונוי סלע

ועדת רפרטואר:

פרופ' שרון להבי אהרונסון, סגנית הדקאן להוראה וללמידה; פרופ' פיטר אנדר, נציג מן החוץ;
ד"ר דרור הררי, ראש החוג לאמנות התיאטרון; במבי פרידמן, ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה;
אלון טיראן, מנהל תיאטרון האוניברסיטה, יו"ר הועדה; מאיה ערד יסעור, נציגה מן החוץ

חונכי ההפקה

חונכת בימוי: דפנה זילברג | חונכת עיצוב תפאורה: כנרת קיש

חונכת עיצוב תאורה: איריס מועלם | חונכת כתיבת תוכניה: ד"ר דרור הררי

חונך ייצור תפאורה: דרור הרנזון | חונך טכני תאורה: דן גלזר

רכזת תלמידים החוג לאמנות התיאטרון: יוליה לומברוזו | מזכירת מסלול עיצוב: אורית צילר

ע. לראש מסלול משחק: עמית סלמן

התרגום לערבית בתמיכת הנציבות לשיוויין ומגוון, אוניברסיטת תל אביב

תרגום לערבית: זינאן בסול | סיוע בתרגום: ראמא נסראללה